

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoCsp/17/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119349851
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:6119349851.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Topoľančíka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného spoločnosťou Remedium Legal, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: I. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/XX, B., o zaplatenie 10.852,34 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 7Csp/75/2020-169 zo dňa 01.02.2023, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. zrušuje a konanie v tejto časti zastavuje.

Odvolanie v časti smerujúcej voči výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie odmieta.

Žalobcovi sa voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Námestovo (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“), žalobu o zaplatenie 10.117,88 Eur s úrokom z omeškania 1.999,54 Eur a s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 10.117,88 Eur od 18.01.2023 do zaplatenia, zamietol. Vo zvyšnej časti konanie z dôvodu čiastočného späťvzatia zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na to, že medzi sporovými stranami nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu so žalovaným uzatvorili dňa 22.06.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 20.000,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach s tým, že ak žalovaný splní dohodnuté podmienky, tak mu bude poskytnutý stavebný úver a ten bude žalovaný splácať v mesačných splátkach minimálne po 200,- Eur a dlžnú sumu splatiť najneskôr do 74 mesiacov od pridelenia stavebného úveru. Z listu žalobcu, označeného ako „Pridelenie cieľovej sumy“ zo dňa 28.03.2018 súd prvej inštancie zistil, že právny predchodca žalobcu prideliť žalovanému zmluvu o stavebnom sporení s cieľovou sumou 20.000,- Eur, oznámil žalovanému, že nový zostatok dlžnej sumy po zúčtovaní medziúverového a sporiteľského účtu je 12.009,48 Eur a od 01.04.2018 je mesačná splátka stavebného úveru vo výške 204,- Eur. Právny predchodca žalobcu týmto listom žalovaného vyzval, aby splátky stavebného úveru realizoval vždy na začiatku príslušného mesiaca. Na základe listu právneho predchodcu žalobcu, označeného ako „Žiadosť o okamžité splatenie úveru“ zo dňa 29.03.2019 mal súd prvej inštancie za preukázané, že právny predchodca žalobcu rozhodol o okamžitej splatnosti úveru ku dňu 29.03.2019 z dôvodu, že žalovaný neplatil dohodnuté splátky riadne a včas. Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že právny predchodca žalobcu nebol oprávnený úver predčasne zosplatiť. V ďalšom konštatoval, že žalobca ohľadom preverenia bonity žalovaného nedoložil žiadne dôkazy, hoci ho na to vyzval a taktiež poukázal na vyjadrenie žalobcu

zo dňa 30.05.2022, z ktorého vyplýva, že právny predchodca žalobcu žiadnym spôsobom nezisťoval, aký je príjem a aké sú výdavky žalovaného (s výnimkou úverovej splátky). Keďže právny predchodca žalobcu nebol oprávnený úver predčasne zosplatiť a ani nenastal termín konečnej splatnosti úveru (01.11.2026), právny predchodca žalobcu nebol oprávnený svoju pohľadávku z predmetného úveru postúpiť zmluvou o postúpení pohľadávky na inú osobu. Na základe uvedeného súd prvej inštancie považoval zmluvu o postúpení pohľadávky uzatvorenú medzi pôvodným žalobcom a (súčasným) žalobcom za neplatnú z dôvodu jej rozporu so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Keďže postúpenie pohľadávky na žalobcu vyhodnotil súd prvej inštancie ako neplatné, žalobca nebol aktívne vecne legitímovaný na uplatnenie práva na vrátenie úveru voči žalovanému, z ktorého dôvodu súd prvej inštancie žalobu zamietol. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol tak, že žalovanému, hoci bol v konaní úspešný, v súlade so zásadou hospodárnosti konania náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

3. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že zruší odvolaním napadnutý rozsudok a konanie zastaví, alternatívne navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Konaniu pred súdom prvej inštancie vytýkal vady zakladajúce odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), a teda to, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí. Žalobca sa nestotožnil s procesným postupom okresného súdu, v dôsledku ktorého bola žaloba žalobcu o zaplatenie 10.117,88 Eur s príslušenstvom zamietnutá a žalobcovi nebol priznaný nárok na náhradu trov konania. Poukázal na to, že v priebehu súdneho konania bol na majetok žalovaného vyhlásený konkurz, z ktorého dôvodu mal súd prvej inštancie postupovať podľa ustanovení zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“) a toto konanie zastaviť. Žalobca nepovažoval postup súdu prvej inštancie za správny, keď žalobu v časti o zaplatenie 10.117,88 Eur zamietol bez ohľadu na to, že existoval dôvod na zastavenie konania a vrátenie zaplateného súdneho poplatku za podanú žalobu. Záverom poukázal na časové súvislosti, kedy žaloba žalobcu bola súdu prvej inštancie postúpená Okresným súdom Banská Bystrica (upomínacie konanie) dňa 22.12.2020, v ktorom čase žalobca považoval podanú žalobu za dôvodnú, nakoľko k vyhláseniu konkurzu došlo až po začatí súdneho konania.

4. Z hľadiska rozsahu odvolania žalobca napadol nielen výrok I., ktorým bola žaloba zamietnutá, ale aj výrok II., ktorým súd konanie v časti zastavil. V tomto smere odvolací súd poukazuje na to, že odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 357 CSP). Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemôže odvolaním napadnúť výrok o zastavení konania, ktoré bolo zastavené práve z dôvodu ním vykonaného čiastočného späťvzatia žaloby. Preto odvolací súd odvolanie žalovaného vo vzťahu k výroku II. odmietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou (§ 386 písm. b/ CSP). Navyše odvolací súd poukazuje na ust. § 358 CSP, podľa ktorého odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné, pričom odvolanie smeruje aj voči výroku II. rozsudku, ktorým bolo konanie v časti zastavené a žalobca sa v odvolaní domáha zastavenia konania z iného dôvodu (konanie v tejto časti bolo súdom prvej inštancie zastavené z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby a v odvolaní sa žalobca domáhal zastavenia konania z dôvodu oddĺženia žalovaného).

5. Skôr, než Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), pristúpil k vecnému preskúmaniu napadnutého rozhodnutia, zaoberal sa tým, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (§ 161 ods. 1 CSP). Odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušil z dôvodu nedostatku procesných podmienok vo vzťahu k uplatnenej pohľadávke a konanie v časti týkajúcej výroku I. zastavil v zmysle ust. § 391 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 167e ods. 1 ZKR. Súčasne odvolací súd z dôvodov vyššie uvedených odvolanie žalobcu vo vzťahu k výroku II. odmietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou (§ 386 písm. b/ CSP).

6. Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 161 ods. 1, 2 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

8. Podľa § 167e ods. 1 ZKR, ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

9. Žalobca v rámci podaného odvolania poukázal na to, že na majetok žalovaného bol uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 7OdK/60/2020 zo dňa 05.01.2021, zverejneným v Obchodnom vestníku dňa 12.01.2021, vyhlásený konkurz (po začatí konania vo veci samej). Z výroku IV. predmetného uznesenia vyplýva, že žalovaný ako dlžník bol oddlžený s tým, že bol zbavený všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konaní o konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia. Dňa 18.03.2021 bola ustanoveným správcom vo veci konkurzu žalovaného v Obchodnom vestníku zverejnená informácia o zrušení konkurzu z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu podľa § 167v ods. 1 ZKR (pred vydaním napadnutého rozsudku).

10. Ako už bolo vyššie konštatované, zverejnením rozhodnutia o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného v Obchodnom vestníku (pričom za zverejnenie uznesenia sa považuje deň nasledujúci po zverejnení uznesenia v Obchodnom vestníku) sa začal konkurz na majetok žalovaného a žalovaný ako dlžník bol oddlžený. Z charakteru uplatneného peňažného plnenia je zrejmé, že žalobca si v predmetnom konaní uplatnil pohľadávku, ktorá mohla byť uspokojená iba v rámci konkurzu na majetok žalovaného. Vyhlásením konkurzu na majetok žalovaného teda nepochybne došlo k zmene procesných podmienok vo vzťahu k predmetu konania, a to z dôvodu, že pohľadávka v danom prípade môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a ZKR). Vzhľadom na to, že súdne konanie nebolo ku dňu vyhlásenia konkurzu právoplatne skončené a v zmysle citovaného § 167e ZKR má byť zastavené, je potrebné spolu so zastavením konania zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý doposiaľ nenadobudol právoplatnosť. Na uvedené nemá vplyv ani tá skutočnosť, že konkurzné konanie bolo skončené skôr, ako súd pristúpil k zastaveniu konania, nakoľko pohľadávka, ktorá je predmetom sporu, je aj naďalej nevymáhateľná a súd teda nemôže o nej konať.

11. O nároku na náhradu trov konania (prvoinštančného aj odvolacieho) rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na ich náhradu voči žalovanému v rozsahu 100 %. Dôvodom zastavenia konania (ako i zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie) v časti konania, týkajúcej sa výroku I. rozsudku bolo vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného. Vo všeobecnosti treba k procesnému inštitútu zbavenia sa dlhov dlžníka (oddlženie) uviesť, že ide o nástroj určený výlučne pre dlžníka, ktorým možno za podmienok ustanovených v ZKR, dosiahnuť nevymáhateľnosť rozhodujúcej množiny pohľadávok v rozsahu, v ktorom tieto nie sú kryté hodnotou majetku dlžníka, pričom v predmetnom konaní sa nerozlišuje medzi fyzickou osobou - podnikateľom a nepodnikateľom. Oddlžiť sa možno dvoma spôsobmi, a to konkurzom (podľa štvrtej časti ZKR) alebo splátkovým kalendárom. Voľba formy oddlženia je výlučne na dlžníkovi, tento nepodáva všeobecný návrh na oddlženie, kde by vhodnú formu určil súd, príp. správca, ale voľbu spôsobu oddlženia vykoná dlžník podaním príslušného návrhu. Na rozdiel od likvidačného konkurzu súdne konania, v ktorých sa vymáhajú pohľadávky, ktoré sa uspokojujú v oddlžovacom konkurze (§ 166a ZKR) a pohľadávky, ktoré sú v tomto konkurze vylúčené z uspokojenia a sú nevymáhateľné (§ 166b ZKR), sa neprerušujú, ale súd je povinný tieto konania bez zbytočného odkladu zastaviť (§ 167e ZKR). Oddlženie môže iniciovať len samotný dlžník. Pokiaľ teda dlžník iniciuje konanie o oddlžení, v prípade vyhlásenia konkurzu tým spôsobuje aj procesný následok vo forme zastavenia sporového konania, v ktorom sa uplatňuje voči nemu pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená v konkurze (uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 4Obdo/43/2020 zo dňa 30.11.2020). V nadväznosti na už uvedené tak odvolací súd dospel k záveru, že procesné zavinenie na zastavení konania (§ 256 ods. 1 CSP) nesie iniciáciou konania o oddlžení (v časti predmetu konania, ktorej sa týka výrok I. rozsudku prvej inštancie) a vykonaných úhrad (v časti predmetu konania týkajúceho sa výroku II. napadnutého rozsudku, z dôvodu čoho zoberal žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie žalobu v časti späť), žalovaný. Preto odvolací súd žalobcovi proti žalovanému s ohľadom na konštatované procesné zavinenie priznal v zmysle ust. § 262 ods. 1 v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

12. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným rozhodnutím súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

13. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)